

Портата ся отвори и Байрактарятъ като видѣ това що не ся учакваше, изивка съ удивление:

»Несчастниятъ азъ! що направихъ! О господарю мой!
»азъ понскахъ да ви постава врѣзъ прѣстолатъ на
»вашитѣ прѣдѣди, и моята прѣданность не направи
»освѣтъ да ускори смъртъта ви! Това ли е опрѣдѣ-
»лението що небето джлжнѣяше на толкова силе!»

Главната причина на неговото движение като не-сществуваше вѣки, Байрактарятъ смаенъ не знаяше какъ да постѣпи и какво да прави. На конецъ той ся сжъзе и, като помисли че неговата животъ е въ опасность, изивка:

»Да оловжтъ Мустафа и да провжзгласжтъ на него-
»во мѣсто младиятъ и невинниятъ Махмуда, брагатъ
»му, приятелятъ и ученикатъ на Селима, който джжж
»йоще; а тѣзи що ся убили и тѣзи що ся сжвѣтали
»убийството на Селима, на часатъ да минжтъ подъ
»сабята.»

Махмудъ го нѣмаше на яви; той, оплашенъ отъ Селимовото несчастье, бѣше ся скрилъ отъ единъ слу-га въ дрѣхитѣ на единъ юклюкъ. Слугата като чу че го тжрежтъ, отиде и го доведе прѣдъ Байрактаря-тъ, който падна на колени и му ся поклони като му цалуна skutать.

»Господарю мой,« каза му той, »едно гнуснаво при-
»стѣпление лиши джржавата отъ своятъ закоенъ
»владѣтель въ лицето на Султанъ Селима! Той бѣше
»твой баща, вие бѣхте неговъ ученикъ и приятель;
»неговитѣ начала и неговитѣ свойства ся вживяли въ
»вазъ; живѣйте и бждете защитникъ на религията
»отъ пророкътъ; живѣйте и бждете вждигатель на
»Османлийската сила и слава.»

Тжй ся евжрши това, най трагическо и най възбу-дително вжстание. Подиръ това Байрактарятъ отмжсти Селима III като сие, въ сжщиятъ день, главитѣ на трийсетъ и три души негови неприятели.

Но, най главното Байрактарово дѣло бѣше да по-стави, чрѣвъ своята власть, независимостъта на прѣ-столтъ чрѣвъ прѣобразованието или истреблението на яничаритѣ. Той повѣри своето това негово намере-